

د پوهنتون پوهنځي
پوهنځي

ليکوال:

ډاکټر مهندس حشمت الله اتمر

وړی - میاشت / کال ۱۴۰۳

Ketabton.com

د یوې ښوونکې مینان په یوه ټولګي کې

لیکي پوهه:

سرلیک: د یوې ښوونکې مینان په یوه ټولګي کې

لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله، و، اتمر،،

ابدپتور:

د پڅښتنې لیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله، و، اتمر،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۱۰۰

چاپ نېټه: وري میاشت / کال ۱۴۰۳

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بي اخځ

ښوونې ترې د گټې اخیستنې اجازه نه شته.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

.....

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱.....پڅښتنی.
- ۲.....بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳.....لیکي پوهه:
- ۴.....لړلیک
- ۵.....تران (پیل، شروع، برید)
- ۷.....د یادښتونو له پاره:
- ۸.....نا انډوله (ناول، کپسه یا داستان)
- ۵۳.....د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۵۶.....د کار لاندې کتابونو لېست
- ۵۷.....د امکان او وخت په صورت کې
- ۵۸.....د پڅتنی څټ

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود
مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات
پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي
لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق
د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بې وسۍ یوه له
لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې د
افغانستان په پلازمینې (کابل ښار) کې تېره شوی ده د خپلو کتابونو
مینوالو او لوستونکو سره شریکه کړم. زما د کتابونو مېنه وال یوازې
معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په
ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې څانګې مېنه وال په
کې ډېر شي، دا کار به ما ډېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او
هم به مې مینه وال ډېر شي.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

● دا کیسه ماته نږدې او گران ملګري مې (محترم) ج، ح کړې ده.

● د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولګې کې

.....

د یادښتونو له پاره:

- -۱
- -۲
- -۳
- -۴
- -۵
- -۶
- -۷
- -۸
- -۹
- -۱۰

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

نا انډوله (ناول، کپسه یا داستان)

د ۱۳۸۷ هجري شمسي کال و، په دې کال کې یوه ښکلې نجلۍ د انګریزۍ ژبې په توګه د کابل ښار په یوه ښونځي کې دنده تر لاسه کړه (مقررې شوه)، د دې درسونه د لسم او یولسم ټولګیو زده کونکو له پاره د ښونځي د ادارې له خوا وټاکل شول، په عمومي مهالوېش (تقسیم اوقات) کې ځای پر ځای او په مناسب ځای کې وزرول شو.

هغې په ډېره مینه خپل تدریس (درسونه) پیل کړ او ورځ تر بلې به یې نوي پلانونه جوړول تر څو زده کونکي نړیواله انګرېزۍ ژبه په ښه توګه زده کړي او د فراغت نه وروسته ترې ګټه واخلي.

هغې به داسې چلونونو، (میتودونو) او خندا یې کار اخیست ترڅو د زده کونکو پام را جلب کړي، هغوی و هڅوي تر څو زیار وباسي، خپلې کورنۍ دندې تر سره کړي او د دې په مضمون کې غیر حاضري و نه کړي.

ښونکې په ونه منځنۍ (میانه) غنم رنګه، تورې سترګې، چټکه، هوښیاره، پیغله، د پنځه ویشو کالو او د انګرېزۍ د ادبیاتو څانګې نه د لیسانس په کچه فارغه شوي وه.

د هغې زده کونکو به، په خورا مینه ټولګې ته راتلل، د هغې د درس په وخت کې به ټول ارامه او دهغې د ژبې تلفظ ته به یې غور نیولی و.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

وختونه تېرېدل او درسونه مخ ته تلل، لمړی د څلورنیمو میاشتو امتحان تېر شو، نتیجه یې خورا ښه او زده کونکي ټول کامیابه، ښي او لوړې نمرې یې تر لاسه کړې وې، له یوې خوا ښونکې او له بلې خوا زده کونکي هم خوشحاله ول.

تعلیمي کال د نصاب سره، سر ته ورسېد او کلنی امتحان ورسېد، زده کونکو ورته ښه چمتو والي نیولې و، ښونکې کوشنې کړې و تر څو د بیلا بیلو ګروپونو سوالونه په ښه او واضیحه توګه راوړي، چې په کې صحیح - غلط، څلو ځوابه سوالونه، د لغتونو مانا، د لغتونو استعمال په جملو او په پای کې لنډه مقاله هم شامله وه.

دې دا سوالونه د خپل ټولو ټولګیوته په توپیر سره راوړل او زده کونکو هم په خورا سمه توګه حل او ځوابونه یې ولیکل، په کلني امتحان کې هم ټول زده کونکي کامیابه او د لسم ټولګي نه یولسم ټولګي ته وختل (پورته شول).

ژمي ورسېد او د زده کونکو ژمنی رخصتی پیل شوې، زده کونکي د ژمي رخصتیو په تېرولو سره خپلو سیمو ته لاړل او د کابل ښار او سپډونکي هم د ژمي رخصتیو تېرولو سره په ژمني کورسونو او د فراغت په وختونو کې د لوبو لکه: په ګډي پران بازي، یخ مالک، توپ بازي، کریکت، والیبال، باسکټبال او نورو محلي لوبو بوخت ول.

ژمی په چټکي سره تېر شو او پسرلی ورسېد، د وري د میاشتې دریمه ورځ شوه، ښونځي پیل، ټول هلکان په مینه سره ښونځیو ته

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

روان شول، د هغې د ټولګې زده کونکي له لسم ټولګې نه یولسم ټولګې ته بریالي شوي ول.

د درس د پیل په لمړۍ ورځ هغه هم ښونځي ته حاضره شوې، ژمنې ستریايي تېره شوې او د زده کونکو له پاره یې ښه تیاری (چمتو والی) نیولی و.

په ټولګې کې ټول الکان څه یې د هیواد د بیلا بیلو ولایتونو او ډېری یې د کابل ښار اوسېدونکي ول، دوي ټول د نوي ځوان شوي او شپارلسو نه تر شلو کلونو پورې عمر لرونکي ول.

په ټولګې کې دوي کسانو د ښونکې سره مینه پیدا شوه چې یو یې خورا ډنگر، اقتصادي روز ګار یې خراب، په ټولګې کې شاته پاتې (تنبل)، بې جراته، لیک او لوست یې هم ښه نه و زده او بل یې کوښښي، فعاله، ډنگر، با جرته او زیرک و.

دوی هیچا ته په دې اړه یعنی د خپلې مینې، همدا راز یو بل ته د ښونکې سره د مینه لرلو په هکله هم نه و ویلي.

وخت تېرېده او د دوي مینه به له ښونکې سره زیاتېده، په دوي کې د یوه الګ مینه تر بله ډیره وه او ورځ تل بلې به د ښونکې په سوچ (فکر) و، د خپل مضمون یعنی د انګرېزي ژبې په وخت کې د ښونکې مخ او سترګو ته کتل، د هغې له خوږې ژبې به یې خوند اخیست او په سوچ کې ډوبېده.

ده به کله نا کله د تفریح په وخت ښونکې به یې څارله او کوښښ به یې کاوه چې حتما هغه و ویني (وګوري)، او کله به یې هغې ته سلام

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

واچاوه، ځینو انګرېزيو لغتونو مانا به یې ترې پوښتنه کوله، هغې به په خوشحالی سره ځوابونه ویل او سوچ یې کاوه چې څومره ځواریکښ زده کونکې دی چه په تفریح کې هم پوښتنې کوي او د هغې د مضمون سره خورا مینه لري.

ښونکې به هم هغه ته ځینې آسانه د انګرېزي ژبې کتابونه او مجلې ورکولې چې د هغه سره د ژبې په یادولو کې مرسته وکړي، مګر هغه منفی سوچ کاوه او په زړه کې یې ګرځېده چې، هغه هم ورسره مینه لري که نه ولې یوازې هغه ته د کتابونو او مجلو مرسته او لارښونه کوي.

په دې ټولګې کې څو ځیرک زده کونکي هم ول چې د یوه مین نوم یې زرګی و، پوه شوي ول او سوچ یې کاوه چې هغه په ریښتیا په ښونکې مین دی.

د هغه مخ رنگ به ورځ تر بلې ژېړېده او په سوچ کې ډوبېده، د هغه د مینې نه ښونکې نه پوهېده ځکه له یوې خوا ښونکې چې دنده یې درس ورکول، د زده کونکو پوهاوی او له بلې خوا تر ټولو زده کونکو مشره وه، نه یې هم د زده کونکو سره د مینې او خصوصي اړیکو کوم پلان او نه یې سوچ کاوه.

ډېره ساده او د ښونکو په یونیفورم او حجاب کې ښونځي ته راتله او د رخصتېدو وروسته به بېرته کورته تله، څو خوررني یې هم درلودې چې د تفریح په وخت کې یې د ښوونکو خونو کې چای څښه او د درس په پیلېدو به خپل ټولګي ته د درس ورکولو له پاره تله.

څو میاشتي تېرې شوي، د زرګي مینه زیاتېده.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې

لږ، لږ یې سوچ بل او د خپل سر او ځان پاکوالی یې هم ضعیف او ورته یې چندان پام نه کاوه، د نورو ملګرو جلا شو او ځانته به ګرځېده، ځینو ټولګیوالو به یې سوچ کاوه چې کیدای شي پرکومي جلی، په کوڅه، سړک او یا هم د کوم ګاونډي پر لور یا خور مین وي، مګر څو ځیرکو زده کونکو سوچ کاوه چې هغه د خپلي انګرېزۍ ژبې پر ښونکې مین دی.

دغو زیرکو زده کونکو به هغه زو راوه او د دروغو به یې زرګي ته ویل:

پوهېږې زرګیه!

کومه ورځ چې ته ښونځي ته نه راځي، ښونکې ستا پوښتنه کوي او وایي چې زرګی ولې نه ده راغلی؟

بیا مونږ ورته وایو:

لږ ناروغه و.

هغه بیا تاته د روغېدو دعا کوي.

او کله چې تا و ویني، ستا نه پوښتنه کوي چې:

څه تکلیف دي، درلود؟

کوم ځای دي، درد کوي؟

اوس، څنګه یې؟

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګي کې

بیا زرګي سوچ کوي.

په رښتیا چې هغه له ما سره مینه لري، کوبښن به یې کاوه چې
بنونکي ته و وایي:
زه له تا سره مینه لرم.

مګر ډېر به وېرېده او په زړه کې یې ویل:
کېدای شي د ټولګیوالو خبره نا سمه (غلطه) وي او هسي بنونکي له
ما خپه کړي.

یوه ورځ زرګي خورا ستړی او ستوانه ټولګي ته ننوت، بیا ټولګیوالو
یې پرې وخنډل، کوبښن یې وکړ چې هغه و زوروي (و ربري) بیا
هغه پر ټولو ټولګیوالو په غوصه شو او هغوي ته یې و ویل:

زه تاسو ته دلته څه نه وایم، زه به تاسو ته دروښیم چې زه څوک او
څومره ځواک لرم.
ټولګي والو به پرې مسخري کولې او هغه به زغملې، تر څو چې د
رخصتې وخت شو، الکان د ټولګیو نه و وتل او مخ په کورونو روان
شول.

ځیني نا منوني (شوځ) الکان سره راټول او هغه ته په لاره کې
و درېدل، تر څو زرګي راشی.
زرګي ورسېد، څو الکانو پر هغه یرغل وکړ او د هرې خوانه پرې
گذارونه پیل شول، هغه یې په منځ کې راگیر کړی و، د هغه څخه
یې د وز غاړي خوسکې جوړې، خورا یې و واهه او ویې ډبا وه.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې

په دې وخت کې څو پولیس پر لاره تېرېدل چې د هغوي اخ او ډب ته یې پام شو، هغوی ور نږدې شول او الکانو پر تېښته پیل او له ځایه یې، ځانونه وژغورل.

پولیسو هغه یې را پورته کړ، پتلون یې ور و ځانده، د پوزې ویني یې د تشناب پر کاغذ پاکه کړه او دهغه نه یې پوشتنه وکړه:
هغوی څوک او ولې یې و وهلي؟

هغه په ځواب کې و ویل:

هغوی زما ټولګیوال دي او په ټولګي کې یې پر ما ملنډې وهلې، ما هم هغوی ته و ویل:
دلته ټولګي او ښونځی دی، زه تاسو سره د ښونځي نه د باندې کار لرم.

کوم وخت چې له ښونځي څخه را و وتلم دوی پر ما یرغل وکړ او زه یې داسې ټپي او زب زب کړم.

بیا پولیسو د زرګي نه د هغه د ښونځي ادرس واخیست او و یې ویل:

مونږ به سبا، ستاسو ښونځي ته راشو، د ښونځي د مدیر او نورو مسوولینو سره به په دې هکله خبری وکړو.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

د هغو الکانو د نومونو لیست به واخلو او د هغوی کورنۍ به هم و غواړو، همدا راز به د هغوی نه زمانت هم واخلو تر څو داسې مسایل بیا تکرار نه شي.

زړګې خوشحاله شو او وېي ویل:

تاسو نه ډېره مننه!

پولیس خپلې حوزې او زړګی خپل کور خوا روان شو.

هغه یې ډېر و هلی و او ورو، ورو په لاره کې ته، نیمه ګرې وروسته خپل کور ته ورسېد.

کورته د ننه شو او خپلې جامې یې بدلې کړې، بیا یې واسیلین واخیست او خپل هغه ځایونه یې پرې غوړ کړل چې ژوبل شوي ول.

د شپې ډوډۍ خوړو نه وروسته خپل خوب ځای ته لاړ، پر توشکه پرېوت او له ځانه سره یې سوچونه پیل کړل، توک، توک و او ټول اندامونه یې په درد ول.

هغه بیا پاڅېد، مخ په الماری روان شو او د کور د داروګانو (دوا) کڅوړه یې ولټوله او پراسیتامول (د درد ضد) ټابلیټ پاکټ یې پېدا، یوه ګولۍ یې ترې واخیسته او د تریخ چای سره یې و څښه، درد یې لږ ارامه شو، دوی ګرۍ وروسته پرې خوب راغی او بیده شو.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

سهار وختي له ځایه پاڅېد او د اوداسه نه وروسته مخ پر جومات روان شو، لمونځ یې په جمعي سره ادا بیا بېرته کور لورې (خوا) روان شو.

کور ته د ننه، بیا یې د سهار چای و څښه، یوه ګولۍ یې هم خولې ته واچوله او له ستوني یې تېره کړه، بیا یې جامې بدلې او د کتابونو کڅوړه (بیک) یې شاته واچاوه او بنونځي خواته روان شو.

زرګی بنونځي ته ورسېد، د ننه شو، بیا خپل ټولګي ته لار او پر خپلې څوکۍ کیناست.

الکان یو، یو ټولګي ته د ننه کېدل او پر خپلو ځایونو کیناستل، تر څو ټول پوره شول، د کیمیا مضمون بنونکي راغی او پر درس یې پیل کړ.

بیا د دوهم مضمون بنونکي، بیا دریم او ورپسې د څو دکیکو له پاره تفریح اعلان شوه.

په دې وخت کې هر چا کوبښن کاوه چی خپلې خوښې اړتیاوي پوره ، اوبه وڅښي، کانتین ته لار او څه وپېري.

په دې وخت کې پروني پولیس ورسېدل، د بنونځي ادارې ته ننوتل، د بنونځي د مدیر سره یې خبری وکړي، بیا د بنونځي مدیر زرګی و غوښت او د هغه نه د پروني یرغلګرو ټولګیوالو نومونو، پوښتنه وکړه.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

زړګې هم مدیر ته د پروني ټولګیوالو یرغلګرو نومونو لیست وړاندې کړ.

څو دکیګی وروسته مدیر هغه الکان ادارې ته وغوښتل او پولیسو ورته وویل:

تاسو پرون زړګی وهلی او هغه مو ډېر ژوبل کړی دی، سبا خپل پلارونه ادارې ته حاضر کړئ چې له هغونه ضمانت واخلو تر څو تاسو داسې عمل تکرار نه کړئ.

بیا د ادارې مدیر و ویل:

الکانو!

اوس تاسو کولای شئ، بیرته ټولګې ته لاړ شئ.

بیا یې زړګې ته و ویل:

ته هم کولای شئ، ټولګې ته لاړ شئ.

زړګی هم د ادارې نه و وت او ټولګې ته روان شو، کوم وخت چې

ټولګې ته د ننه شو، څو الکانو هغه ته و ویل:

د رخصتې وخت کې مونږ تا سره کار لرو.

زړګې څه و نه ویل او پر خپلې څوکۍ کېناست.

بیا ښونکې پر زده کونکو غږ کړ:

څه خبره؟

ولې زړګې ته په غصه یاست؟

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

زده کونکو و ویل:

هیڅ!

مونږ هسې ټوکې کولې.

درسي ګرۍ ختمې او زده کونکو په وتلو پیل کړ.

زرګی هم خپل کتابونه او کتابچې ټولې، په کڅوره کې یې کېښودې
او له ځایه پاڅېد.

خپله کڅوره یې شاته واچوله او د ټولګې نه و وت.

هغه د ښونځي عمومي دروازي پر مخ روان شو او بیا وروسته
عمومي سړک ته وا وښت.

د سړک هغې غاړې ته څو زده کونکي د هغه انتظار کاوه، څرنگه
چې زرګی دوی ته نږدې شو، یوه زده کونکې ور دمخه شو او وې
ویل:

تا ولې زموږ په هکله پولیسو او ادارې ته شکایت کړی دی؟

هغه و ویل:

ما خو شکایت نه ده کړی، تاسو پرون زه و وهلم، د وهلو په ترڅ
کې پولیس راغلل او زه یې د ستاسو د وهلو څخه خلاص کړم، بیا
هغوی زمانه د ښونځي ادرس واخیست او و یې ویل:

مونږ سبا تاسو ښونځي ته راځو او د ښونځي د ادارې مسولینو سره
خبرې کوو.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

هغوی خپله د وعدې سره سم راغلل، د بنونځي د ادارې سره یې خبرې وکړې او زه یې هم و بللم، له ما نه یې پوښتنه وکړه چې: د هغو الکانو نومونه و وایاست؟

ما هم د ستاسو نومونه د ادارې مسول ته و رګړ. بیا هغه زده کونکې و ویل: سبا به ادارې ته ځي او خپل شکایت به بېرته اخلې.

هغه بیا زیاته کړه او ویې ویل: ما خو تاسو ته و ویل؛ ما کوم شکایت نه ده کړی، بیا ولې دومره یادونه کوې؟

زده کونکي و ویل: زه په نورو نه پوهېږم، که دا کار دې و نه کړ مونږ به در سره خبرې وکړو او غاښونه به دې مات کړو.

زرګی څه و نه ویل: او کور خوا ته روان شو. سهار وختي بنونځي ته راغی او خپل ټولګي خواته روان شو، ټولګي ته ننوت او پر خپل ځای کیناست. د انګریزی ژبې کتاب یې خلاص او پر مطالعه یې پیل کړ، دا ځکه چې لمړی درس یې د انګریزی ژبې و.

الکان ورو، ورو ټولګي ته ننوتل او ټولګی پک شو.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې

لږ وروسته د انګریزي ژبې ښونکې راغله، د ټولګي کپتان غږ کړ:
ولای سئ!

ټول الکان د خپلو ځایونو نه پاڅېدل او ودرېدل.
بیا وروسته ښونکې و وویل:

کښینئ!

بیا یې سترګې په زرګي و لږېدې او ویې ویل:

آفرین!

تا تر ټولو د مخه د انګریزي ژبې کتاب خلاص کړی او حتما دي و
یلې دی؟

زرګي ځواب ورکړ:

هو!

ما خپل سبقونه په کور کې ویلي دي، او د ټولو نه د مخه راغلی وم،
بیا مې دلته تکرار کړل.
ښونکې و ویل:
ډیر ښه!

بیا پرونی درس و وایه!

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

هغه د ځای نه را پاڅېد او د تېر لوست په لوستلو یې پیل کړ.

زرګی تیر درس ښه یاد کړی و، ښونکې ورته و ویل:

آفرین!

ته تل کوبښن او زیار باسي چې خپل درسونه ولولي او کورنۍ دنده هم په خپل ټاکلي وخت اجرا کړي.

بیا یې ورته و ویل:

کښینه!

زرګی پر خپل ځای کیناست.

ښونکې د نورو زده کونکو نه تپوسونه پیل کړل، دا کار څو دکیګې دوام وکړ، بیا وروسته یې نوی لوست پیل کړ.

د نوي لوست په پای کې ښونکې ټولو ته د کورنۍ دندې سپارښتنه وکړه او ویې ویل:

سبا بیا تاسو په دریمې ګرۍ کې درس لرئ، خپلې کورنۍ دندې تر سره او سبا ته یې له ځانه سره راوړئ.

بیا یې زده کونکو ته و ویل:

و ګورئ!

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

زړګی څومره کوبښن او خپله کورنۍ دنده تر سره کوي، او تاسو باید د هغه نه زده کړئ.

زده کونکو څه و نه ویل، او بنونکې خدای پاماني واخيسته او د ټولګې نه د باندې، بل ټولګې ته د ننه شوه.

د تفریح و خت ورسېد.

زده کونکي له ټولګې نه و وتل او د بنونکي انګر خواته روان شول.

زړګی هم له حایه پاڅېد، خپل کتابونه یې په کڅوړه کې کېښودل او له ټولګې و وت.

هغه هم د خپل یو ملګري سره د بنونکي د انګر په مخ روان شو، تر څو کانتین ته لاړ او څه خوراکي توکي وپېرئ.

څو قدمه یې نه ول اخیستي چې یو ټولګیوال یې رامخته شو او ویې ویل:

تا خپل شکایت بېرته واخیست او که نه؟

هغه و ویل:

کوم شکایت؟

ما خو کوم شکایت نه ده کړی؟

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

په دې وخت کې د زړګي څو تنه ټولګیوال سره راټول او په زړګي یې گذارونه پیل کړل، نور زده کونکي او ښونکي هم راټول شول او کوبنس یې پیل کړ تر څو هغوي سره جلا کړي.

په دې وخت کې د انګرېزي ژبې ښونکې هم را ورسېده، ویې لیدل چې څو کسه په زړګي واړونه کوي، هغې منډه کړه او الکانوته یې وویل:
بس کړئ!

په دې وخت کې نارینه ښونکي هم را ورسېدل او دوی یې سره جلا کړل، ښونکو- هغه الکان کوم چې په زړګي یې گذارنونه کړي ول، له لاسه و نیول او بیا یې د ښونځي ادارې ته بوتلل.

د ښونځي مدیر، د الکانو پلارونو ته زنگ و وهه، ویې غوښتل چې هرو مرو به ادارې ته راځي او د خپل د اولادونو په مخ کې به خبرې پیل کړو، ځکه چې هغوی د ښونځي د ادارې نظم له مینځه وړي دی او که چېرې هغوی یې مخ نیوی و نکړي، ډیر مالي او ځاني ستونځي به را مینځ ته کړي.

دوی ساعته وروسته د زده کونکو پلارونه ورسېدل او د ښونځي په اداره کې مجلس پیل شو.

خبرې اتري دوام درلود، پولیس بیا راغلل او د ښونځي د ادارې دروازي مخي ته ودرېدل، دروازه یې وټکوله او بیا وروسته ادارې ته د ننه شول.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

پولیسو له ځان سره د څو زده کونکو، د هغوی د پلارونو د جلب استعمال راوړی او کاپي یې ادارې ته وسپاره او هغوي ته یې وویل: ښه شو چې تاسو مې دلته ولیدلئ، د پولیسو موټر د ښونځي تر عمومي دروازي څخه (شاتنه) ولاړ دی، رځی چې حوزې ته لاړ شو.

د پولیسو افسر دمخه شو، د زده کونکو پلارونه او زده کونکي ورپسې شول، ټول د ښونځي څخه و وتل، بیا په موټر کې کیناستل او حوزې خوا ته روان شول.

زړګی له یوې خوا ډیر خپه و او سوچ یې کاوه چې د دغو ټولګیوالو سره به څه کوی؟

بیا هغه په سوچ کې ډوب او سوچ یې وکړ چې زده کونکي رښتیا وایي، هغه ښونکي له ما سره مینه لري او که نه، هغه له کوم ځایه پیدا او زما ننگه (لنگه) یې وکړه، بیا خوشحاله شو، له ځانه سره یې وخنډل او ویي ویل:

که هغې له ما سره مینه نه درلودی، نو بیا څرنګه یو دمیلکه پېری پیدا او زما ننگه یې وکړه.

خو خلک هم رښتیا وایي، هرو مرو پر ما مینه ده، کله چې نه رځم زما پوښتنه کوي.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

په ټولګې کې یو نامونۍ (شوڅ) الګ و، هغه هم د ښونکې سره مینه درلوده او تل به یې کوښښ کاوه تر څو زړګی د هغې په پام کې بد، نا کاره زده کونکې معرفي کړي او د هغې پام ځان ته وګرځوي. **خو!**

ښونکې نه پوهېده چې د هغې زده کونکې پرې مینان دي او یو دوه یې هغې پسې لیبوني شوی دي.

څو ورځې تېرې شوې، د هغو الګانو پلارونو نه یې په حوزی کې زمانت لیکونه واخیستل او الګانو ته اخطارې ورکړې چې د تکرار په صورت کې به یې له دې ښونځي نه یو لری بل ښونځي ته جبري سه پارچه کړي، د کوم خلاف کار تر سره کولو او یا هم زړګی ته د لاره نیولو، وهلو، ښکښل کولو، تهدیدولو په صورت کې ښکيل زده کونکو ته به کلکه سزا ورکړ شئ.

د زړګي ټولګیوال په ښکاره یې څه نه ویل ولې په زړه کې زړګي ته ډیر په غوسه ول او کوښښ به یې کاوه چې زړګی د ښونځي نه د باندې و وهي.

زړګی هم د ټولګیوالو په پلانو پوه شو، د ځانه سره یې پریکړه وکړه چې یواځې به نه ګرځي او له ځانه سره به څو کسه لکه ځان ساتونکي و ګرځوي، دا موضوع یې د کلی ملا امام او مشرانو سره شریکه کړه، هغوی په خپلو منځو کې سره غونډه او داسې فیصله یې وکړه: هره ورځ باید د زړګي سره څلور تکره ځوانان تر ښونځي لار شي او هغوی چیرته نږدې د ښونځي سره کېږي او د زړګي تر راتګ پورې انتظار وکړي، بیا دې هغه تر کوره ورسوي.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

دا پرېکړه ټولته د منلو وړ وګرځېده او سر له سبا یې د عملي کولو امر (دستور) ور کړ.

سبا شو او د لمړۍ ورځې نه ځوانانو د زرګې سره د تګ لاره و نیوه او هغوی له ځانه سره سپره وسله هم اخیستې وه، هغوی زرګې ته و ویل:

د مخه شه او مونږ به در پسې ورو، ورو روان شو، ته له مونږ سره خبرې مه کوه تر څو، څوګ پوه نه شي چې مونږ د تا سره یو، او که چېرې چا در باندې وار (ګذار) وکړ، مونږ به ستا مرستې ته و دانګو.

زرګې دا خبره ومنله، مخکې روان او ځلمیان یې تر څټ څو قدمه وروسته روان شول. لاره اوږده وه او زرګې به کله، کله څټ ته کتل چې ځلمیان ور پسې دي که نه؟

و به یې لیدل چې ور پسې دي، بیا به خوشحاله شو.

زرګې ښونځي ته نږدې شو او په لاره کې هغه ته ټولګیوال ناست ول، د هغه په نږدې کېدو یې پر هغه برید وکړ، په دې وخت کې ځلمیانو د هغه مرستې ته ودانګل او د هغه پر ټولګیوالو یې ګذارونه پیل کړل.

ښښته سخته او سختېده، ډیری زده کونکو په کې وهل او ټکول و خواره، یو څو زده کونکو د ښښتې له ډګر نه تېښته وکړه او ځانونه یې ښونځي ته ورسول، د موضوع په هکله یې د ښونځي مشر (مدیر)

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

ته خبر ورکړ، مدیر هم سم دلایسه نږدې پولیسو تانې ته خبر ورکړ، او د دروازې پولیس هم د نښتې ډګر خوا ته منډی کړې.

د دروازې پولیسو زور پر هغوی ونه رسېد، بیا یې هوايي ډزې پیل کړې، په همدې وخت کې نور پولیس هم ورسېدل او ټول یې کلا بند کړل، بیا یې د یو، یو لاسونه ترڅټ (شا) تړل او موټرو ته یې جګول (خپړول)، زده کونکي یې د پولیسو پیکپو موټرو څټ کې کینول تر څو ټول یې ونيول او ډک، ډک موټرو سره مخ پر حوزې یې حرکت وکړ.

هغوی حوزې ته ورسېدل او ټول یې د حوزې د امر کاري خونې ته د ننه کړل، په دې وخت کې د حوزې امر د جنایې پېښو امر یې و غوښت او هغه ته یې سپارښتنه وکړه تر څو د هغوی پخوانۍ دوسي راوړي او د نویو کسانو نه خپلې څېړنې (تحقیقات) پیل کړي.

په دې وخت کې به ډول، ډول زنگونه د حوزې امر تېلفون ته راتلل او هغه حیران پاتې و چې د چانه دفاع او پر چا قانون تطبیق کړي. ټولته به یې ښه، ویل او بیا به یې زیاتوله چې:

په سترگو!

حتماً!

زه کوښښ کوم!

او داسې نور ځوابونه...

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې

د جنایي امر خپلې څېړنې پیل کړې او تر درې ورځو څېړونو وروسته یې و مونده چې د پېښې اصلي لامل (عامل) د زرګي او دهغه د بل ټولګیوال مینېدل د انګرېزي ژبې په ښونکې ده، کومه چې د ځانه نا خبره (بي خبره) وه.

څېړنې پای ته ورسېدې او نتیجه یې د حوزې امر او د ښونځي مدیر سره شریکه کړه، له مدیره یې و غوښتل تر څو دا موضوع د پوهني (معارف) اړوند مسولینو سره شریکه کړي.

بیا یې ټول کسان د ضمانت په وړاندې کولو سره له حوزې نه خوشی او د هغوی نه یې لیکونه واخیستل، تر څو دا ډول سر غړونې ونه کړي.

که نه نو، بیا ټول د درې میاشتو له پاره بندیان شئ.

الکانون و منله، د حوزې څخه د باندې او خپلو کورونو ته روان شول.

څو ورځې تېرې شوې او د زرګي د مینتوب آوازه مخ په خپرېدو شوه، د یولسم ټولګي زده کونکي پوه شول چې رښتیا (حقیقت) چېرته دی.

د پوهني (معارف) وزارت پرېکړې سره ډېری زده کونکي کوم چې په جګړه کې ښکېل ول له ښونځي څخه بل ښونځي ته سه پارچه (جبري تبدیله) شول.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

زرګی هم د دوی اونيو له پاره بنونځي ته، له شرمه او ډاره را نه غی، بیا د هغه ټولګیوال ورپسې کورته لارل او هغه ته یې قناعت ورکړ چې بنونځي ته راشي.

هغه بیا په سبا بنونځي ته راغی او په خپلو درسونو یې پیل کړ.

یوه ورځ الکانو زرګي ته و ویل:

مونږ پوهېږو چې ته پر بنونکې مین یې، ښه به دا وي چې مونږ د هغې کور ته رایباري ته لار شو او تا ته یې رسمي و غواړو.

هغه په خندا شو او ویې ویل:

زه نه پوهېږم چې په رښتیا هغه پر ما مینه ده او که تاسو له ما سره ټوکي کوي؟

ټولګیوالو یې و ویل:

هو!

مونږ رښتیا وایو، څرنگه چې ته پر هغې مین یې، داسې هغه هم پر تا مینه ده.

بیا ټولګیوالو یې و ویل:

لمړی ته هغې ته و وایه چې زه په تا مین یم.

وګوره چې هغه هم داسې درته وایي او که نه؟

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې

هغه ومنله او ملګرو ته یې وویل:
زه حتما هغې ته وایم.

دوي ورځې تېرې شوې او هغه دا جرات ونه کړ چې هغې ته د خپل
زړه حالت بیان کړي.

بیا کله چې ټولګي ته راغی، ملګرو یې ورنه پوښتنه وکړه:
تا هغې ته د خپل زړه حال و ویل:
هغه و ویل:

ما ډیر کوبښښ وکړ چې هغې ته و وایم، مګر و نه توانېدم چې هغې
ته یې و وایم.
بیا ټولګیوالو پر هغه وخنډل او ویي ویل:
ته بلا وهلی یې.

دا څرنگه مینه ده، ته له هغې او هغه له تا سره مینه لري نو ولې
ډېر وېرېږي؟

هغه و ویل:
آسانه کار نه دی؛

بیا هغه زما ښونکې ده.
زه خورا بې وسه یم او په کور کې هم څه نه لرم، کېدای شي هغه
یې ونه مني.

د یوې ښونکې مینان په پوه ټولګې کې

.....

ټولګیوالو بیا په هغه و خندل، د هغه رنگ تک سور و اوښت او خورا وشرمېد.

څه وخت تیر شو او ښونکې هم و پوهېده چې زرګی پر هغې مین دی، هغې په خپل درسي میتود، سیستم کې څه بدلون راوست او په جدیت به یې د زده کونکو سره چلند کاوه.

زرګی هم پوه شوه چې ښونکې ورسره مینه نه لري او هسې ټولګیوالو د هغې او زرګی په اړیکې (رابطې) کې رول لوبولی دی، هغه د زرګی په کیسه کې نه وه.

زرګی دولسم ټولګي ته بریالی شو، او ښونکې هم د یو بل ښونکې سره مزې (تار) و زغلاو (لاره و نیوه) کوم چې له بهره راغلی و، هغوي به د یو بل سره لیدل او کیسې به یې کولې.

هغوی د یو بل سره مینه پیدا کړه او لیده کاته یې هم خورا ډیر شول، د دوی دواړو ښونکو راز هم د نورو ښونکو تر غوږو ورسید، حتی دا چې پر هغوی د دپیارتمنټ آمر، سر ښونکې او نور پوه شول.

خبره رسوا، ټول زده کونکي پرې پوه شول او د هغوی د مینې کیسه به هرې خوا کېده، تر څو چې سر ښونکې پرېکړه وکړه چې هغې ته و وایي، څو د دی ښونکې نه بل ښونکې ته ځان تبدیله کړي.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

ښونکې د څو ورځو له پاره ښونځي ته را نه غله او په دې وخت کې یې کوبښن کاوه چې ځان د شته (موجوده) ښونځي نه بل ښونځي ته تبدیله (بدله) کړي.

څو ورځې تېرې شوې او هغه وتوانېده چې له دې ښونځي نه بل زبانه ښونځي (د نجونو ښونځي) ته ځان تبدیله کړي.

بیا هغه وختي ښونځي ته لاړه او د ښونځي مدیر خوني ته د ننه شوه، وخت ډېر و او د ښونځي مدیر هم نه و راغلي .

د ښونځي صفا کار هغې ته بلنه ورکړه تر څو پر څوکۍ کېږي، هغه پر څوکۍ کېناسته او بیا صفا کار ور ته د ترموز نه تود چای په پیاله کې واچاوه، بیا یې ورته خوږه هم وړاندې او ویې ویل:

دا دی!

خوږه هم لرو.

بیا هغې د تود چای پیاله واخیسته او د چای په څښلو یې پیل کړ، خو غږ په یې څښلی و چې د ښونځي مدیر هم را ورسېد.

هغه د ځایه پورته شوه او مدیر سره یې ستړي مشې وکړه.

بیا مدیر و پوښتل:

خیریت و؟

څو ورځې را نه غلي؟

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګي کې

هغې و ویل:

تاسو پوهېږئ چې د نجونو له پاره درس ورکول د الکانو په بنونکي کې خورا ستونزمن کار دی او هغه هم په لسم، یولسم او دولسم ټولګيو کې چې الکان یې خورا ځوانان دي.

بیا مدیر ورته و ویل:

زه د ستا سره څه مرسته کولای شم؟

هغې و ویل:

مننه کوم.

فقط غواړم چې زما سره په تبدیلی کې مرسته وکړئ.

هغې د بنونکي مدیر ته ټول اسناد وړاندې کړل .

مدیر هم ټول اسناد په زیر سره ولوستل او په پای کې د هغې سره موافقه وکړه.

د هغې ټول اسناد یې امضا، وروسته یې ټاپه هم کړل بیا یې اداري

مدیر وغوښت او ورته یې و ویل:

هله !

د بنونکي مکتوب ولیکه!

ما ته یې د امضا له پاره راوړه.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

مدیر هغې ته د نورو چای څښلو وړاندیز وکړ او صفا کار ته یې وویل:

ښونکې ته نور چای هم واچوه!

تر څو چې اداري مدیر راځی، هغه خپله ستوماننیا لري کړي.

صفا کار ښونکې ته چای واچوه او هغې هم مننه وکړه.

څو دیکې وروسته اداري مدیر مکتوب راوړ او د ښونځي مدیر ته یې وړاندې کړ، له امضا نه وروسته یې ټاپه او اداري مدیر ته یې وویل:

دا دی!

مکتوب په پاکټ کې واچوه، سر یې سرپین او بیا یې راوړه چې پرې ټاپه و وهم.

د ښونځي مدیر پاکټ ټاپه او ښونکې ته یې وسپاره.

ښونکې له ځایه پاڅېده او له مدیر نه یې مننه او بیا خدای پاماني واخیسته.

مدیر هم هغې ته وویل:

په مخه دي ښه!

الله دي تل خوشحاله لره!

د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولګې کې

هر چپرې چې خوشحاله یې، زه هم خوشحاله یم!

ډوډۍ دې تل ګرمه (توده) او اوبه دې تل سړې اوسه!

په مخه دې ګلونه!

بیا هغې په مدیریت کې د ناست بڼونکو او بیا وروسته د صفا کار نه
خدای پاماني واخیسته او د انګرېزۍ ژبې د پیاوړتیا ته د ننه او شته
بڼونکو نه خدای پاماني واخیسته، له دپیارتمنې نه و وته او د بڼونکي
لوی دروازي خواته روانه شوه، په دې وخت کې یوې خوررني یې
پرې غږ او ویې ویل:
له خیره؟

هغې و ویل:
خدای پاماني ته راغلي وم.
خوررني یې و ویل:

د څه شي خدای پاماني؟

بڼونکي و ویل:
بس دی!

په شرمو یې و شرمولم.

د زده کونکو مینه د بڼونکي سره، هیچاه ته د منلو وړ نه ده.
ټول را باندې ملنډی وهي.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

د هر چاه په خوله کې یې واچولم.

بیا خوررني یې و ویل:
اوس څه کوي؟

هغې و ویل:

ما د نجونو ښونځي څخه تړون (موافقه) اخیستې ده، دا دی د دې
ښونځي نه مې مکتوب هم واخیست، لمړی کورته ځم، بیا سبا به نوي
ښونځي ته لاړه شم.

خوررني یې و ویل:

هر چیرې چې ځي، مخي ته دې ښه.

ما له یاده و نه باسي!

کله کله راځه، کیسي به سره کوو.

هغې و ویل:

سمه ده!

که چیرې وخت ولرم او یا هم وخت پیدا کړم.

بیا یې د خوررني سره خدای پاماني واخیسته او د ښونځي له
دروازې ووته.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

څټ (شا) ته یې وکتل، ګوري چې زرګی ولاړ دی او هغې په سي
ګوري.

بیا یې مخ واړاوه، او لارې ته یې دوام ورکړ.

ګورته ورسپده.

خوړا سترې او ستومانه وه.

خپل کالي یې بدله، مخ، لاس یې پرېمنځه، بیایې وچ او د حمامه و
وته.

کوچنې خوړ ته یې غږ او ویې ویل:

زه ډیره سترې شوی يم.

د چای ترموز او زما ګیلاس دلته راوړه چې څو پیالي چای و څښم.

خوړ یې پاڅېده تر څو چای راوړي.

بیا بنونکې پرې غږ کړ:

خوړه دې له یاده و نه وځي؟

هغې و ویل:

سمه ده!

خوړه به هم، راوړم.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

څو دیکي تېرې شوي.

خور یې د چای ترموز، پیاله او په غاب کې لږ خوږه هم راوړه، بیا یې ښونکې ته وویل:
چای درته په پیاله کې واچوم (توی کړم)؟

هغې وویل:
منه کوم.

دلته یې کېږده، زه یې په خپله اچوم.

هغې د چای ترموز د ښونکې تر څنګ کېښود او خپله یې بېرته پخلنځي کوتي ته لاړه.
ښونکې د چای ترموز واخیست او ځان ته یې چای په پیاله کې واچاوه.

د غاب نه یې ګره (ګوره) واخیسته او خولې ته یې واچوله، بیا یې چای په سې غږپ کړ.

هغې ته چای ډیر خوند ورکړ.

او څو پیالي چای یې وڅښه.

بیا یې تلويزيون روښانه او د خپلې په زړه پورې برنامې (پروگرام) چاینل یې ونيو(پرسېره کړ).

د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولګې کې

د پروګرام په لیدو یې پیل کړ.

د پخلۍ پروګرام و.

هغې په خیر سره پروګرام کا ته.

بیا یې خپله کتابچه او کلم (قلم) واخیست او د مهمو ټکو په لیکلو یې پیل کړ.

د غرمې وخت شو.

خور یې ورته غږ او ویې ویل:

د غرمې ډوډۍ تیاره (چمتو) ده.

بڼونکې و ویل:

ته ډوډۍ وباسه او پر دسترخوان یې کېږده، زه راځم.

څو ډککې تېرې شوې.

خور یې بیا غږ کړ:

څه شوي؟

ډوډۍ سړېږي.

هغې و ویل:

د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولګې کې

دا ده!

راغلم.

بڼونکې د ډوډۍ خونې ته لاره او د دستر خوان خواته کیناسته او پر
ډوډۍ خورلو یې پیل کړ.

ډوډۍ یې وخوړه او بیا یې کوښنې خور ته وویل:
د چای ترموز را نږدې کړه!

هغې د چای ترموز نږدې کړ.

بیا یې وویل:
زما پیاله چېرې ده؟

هغې وویل:
لږ صبر شه!
راورم یې.

بیا هغې د چای پیاله ومینځه او هغې ته یې راوړه.

بڼونکې په پیاله کې چای واچاوه او ویې څښه.

بیا له خونې ووته او خپلې خوب خونې ته لاره.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې

ټیلفون یې واخیست او خپلې خوږنې ته یې زنگ و واړه.

الو!

الو!

هغې ځواب ورکړ او ویې ویل:
سلام و علیکم.

بیا ښونکې و ویل:
و علیکم سلام؛

له هغې یې و پوښتل په ښونځي کې څه کیسي دي؟
هغې و ویل:
خیر او خیریت دی.

بیا یې نورې کیسي پیل کړې او پوره یوه ګړۍ په ټیلفون کې سره و
غږېدل.

ورسته یې خدای پامانی واخیسته او ټیلفون یې بند کړ.

بیا یې بالښت سر ته کېښود، خپل ټیکری یې پر ځان اوار او وروسته
بیده شوه.

هغه په خوب کې ډوبه وه.

د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولګې کې

خوب یې ولید چې زړګي د هغې کور ته رایباران لېږلی دي، د هغې مور او پلار غواړی چه د زړګي کورنی ته، دسمال ورکړي.

هغه په خوب کې غږ کوي:

نه!

نه!

خه یې نه غواړم.

هغه زما زده کونکې دی.

هغه ډیر بې وزلی او تر ما کشر هم دی.

هغه په ټولګې کې ډیر سست (تنبل) او خورا ډنګر دی.

د هیڅ کسب او کار نه دی.

بیا مور یې ورته وایي:

هغه پر تا مین دی.

کیدای شي تا بڼه وساتي!

بڼونکې ورته و ویل:

زه هغه نه غواړم، زه د بل چا سره مینه لرم، هغه هم بڼونکی او بدای دی.

بیا مور یې و ویل:

بله لار، نه شته.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

مونږ اړین یو چې ستا دسمال د هغه کورنۍ ته ورکړو.

په دې وخت کې هغې په چیغو پیل کړ او و یې ویل:

که چېرې زما دسمال د زرګې کورنۍ ته ورکړئ، زه به ځان وژنه وکړم.

مو رېې د هغې کشرې خور ته و ویل:

اله!

د خوړو دسمال راوړه.

خوړیې د باندې شوه تر څو د خوړو دسمال راوړي.

بنونکې چیغه او منډه یې کړه چې خپله خور د دې کار نه مني (منع) کړي، هغه د کټ (چپرکټ) نه وغورځېده. ودرېده او خور په سې یې منډی کړي.

خور یې په دالان کې مخې ته راغله او هغه یې کلکه و نیوه.

هغې و پوښتل:

څه خبره ده؟

بنونکې و ویل:

دسمال مه ور وړه!

هغې و ویل:

کوم دسمال؟

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

د څه شي دسمال؟

بنونکې و ویل:

دخوړو دسمال!

بیا یې وپوښتل:

د څه شي د خوړو دسمال؟

بنونکې و ویل:

د کوژدې د خوړو دسمال.

خور یې پوه شوه چې خوب یې لیدلی دی.

بیا یې ورته و ویل:

هیڅ خبره نه شته!

اله!

ژر حمام ته لاړه شه!

مخ او لاس دې پرېمنځه.

بنونکې حمام ته د ننه شوه، مخ او لاس یې پرېمنځل او څو دکيکې

وروسته له حمامه را و وته.

خور یې ورته و ویل:

وه دې لید، چه تا خوب لیدلې و.

هغه په خندا او ډیره خوشحاله شوه.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

بیا خپلې خونې (کوټې) ته لاړه او تلویزیون یې روښانه (چالانه) کړ.

او د یوه فلم په لیدو یې پیل کړ.

بیا یې چاپل بدل او دیوی انگریزی ژبې محاوره درس یې پیدا کړ او پر هغه یې سترګې ښخې کړې.

بیا یې کتابچه را واخیسته او د مهمو ټکیو (لغتو) او جملو په لیکلو کې بوخته شوه.

یو ساعت وروسته یې کوشنې ورور له بنونځي څخه راغی او د خپلې خور خونې (کوټې) ته د ننه شو.

هغې ته یې سلام و اچاوه.

هغې سلام ته، و علیکم و ویل.

بیا بنونکې خپل ورور ته و ویل:

ژر شه!

حمام ته لاړ شه، خپل مخ، لاس او پښې دې پرېمینځه، بیا راشه.

د هغې ورور ومنله او حمام ته لاړ.

لږ وروسته بېرته راغی او د بنونکې خونې (کوټې) ته دننه شو.

بنونکې و ویل:

څه ستونزه لري؟

هغه و ویل:

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

زما سره د انګرېزي ژبې په کورنۍ دنده کې مرسته کولای شئ؟

هغې و ویل:

هو!

ولې نه!

وراندې شه!

څه ستونځه ده؟

هغه ورنږدې شو او خپل کتاب یې خلاص کړ.

بنونکې و ویل:

د انګرېزي ژبې کتابچه دې خلاصه کړه!

هغه کتابچه خلاصه کړه او بنونکې و ویل:

لمړی به دټکیو(لغتونو) مانا ولیکو، بیا وروسته به هغه په مناسبو انګرېزي جملو کې وکارو (استعمال کړو).

بیا یې هغه ته ویل:

زه درته وایم او ته یې په کتابچې کې ولیکه.

لمړی یې ټکي (لغتونه) مانا کړل، بیا یې هغه په مناسبو جملو کې وکارول، په دې توګه د کورنۍ دنده یې سر ته ورسېده.

بنونکې و ویل:

کتابچه دې وتره او په کڅوړه کې دې کېږده.

د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولګې کې

هغه ومنله.

بیا بڼونکې و ویل:

اوس کتاب دې خلاص کړه چې د سبا ورځې درس هم درته زده کړم.

هغه خپل د نوي لوست چوپړۍ پرانیسته او بڼونکې هم د خپل ورور سره په یادونه پیل کړ.

بیا یې په پای کې له هغه نه پوښتنه وکړه؛

لوست دې زده کړ، که نه؟

هغه و ویل:

هو!

زده مې کړ.

بیا یې له هغه نه څو پوښتنې وکړې او هغه ورته سم ځوابونه و ویل.

په دې وخت کې د هغې ټیلیفون ته، زنگ راغی.

بڼونکې خپل ورور ته و ویل:

سمه ده!

ته کولای شئ، لار شئ.

ورور یې له خونې (کوټې) نه د باندې شو.

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

هغه ټیلفون ته په ځواب ورکولو اخته شوه او ویې لید چې هماغه د پخواني ښونځي ښونکې دی.

ښونکي سلام ورکړ او ښونکې هغه ته وعلیکم و ویل، بیا یې د تبدیلی په اړه له هغې نه معلومات و غوښتل، هغې هم ټوله کیسه وکړه.

ښونکي هغې ته د لیدو او کاتو پیشنهاد وکړ او ویې ویل:

ما او تا به له یو بل سره گورو او کله نا کله به رستورانته ته د یوډی خورولو له پاره ځو.

هغې و ویل:

نه!

اوس زما له پاره ستونزمنه او گرانه ده چې له تا سره وگرځم، ځکه زما او ستا په اړیکو ټول پوه شوي دي.

هغه و ویل:

ما او تا به خپل کار کوو.

د خلکو خبرو په سي مه گرځه!

هغې و ویل:

زما اوستا په مینه د پخواني ښونځي ټول ښونکي پوهیږي، او داسې سوچ کوم چې زما مور هم خبره شوي ده.

ښه لاره داده چې زمونږ کورته رایباران ولېږي.

هغه و ویل:

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

اوس وختې ده.

بیا څوکاله به سره وګرځو او له ژوند نه، خوښې (ګټه، لذت) یوسو.

هغه و ویل:

داسې اړیکې (روابط) په نورو لویډیزو هیوادنو کې هم شته، الګ او جلی څوکاله سره ګرځي، ښه وخت تېروي که زړه یې شو بیا سره واده کوي او که نه، سره اړیکې پرېکوي بیا نو بل پیدا کوي.

ښونکې پوه شو چې د هغه هدف څو ورځې خوشحاله تېرول دي، هغه له اروپایي هیواده راغلی او تش په نامه افغان دی، خپل وخت ښه تېروي، بیا خپل هیواد ته ځي.

ښونکې هغه ته و ویل:

نه!

نوره نه غواړم چې تر دې هم بد نامه شم.

ښه به داوي چې واده وکړو او یا اړیکې سره پرېکړې کړو.

هغه و ویل:

په ټیلفون کې نه کېږي، راجه چې سبا په نوي ښار (شهر نو) کې سر وګورو او یو رستورانټ کې د غرمې ډوډۍ وخورو.

هغې و ویل:

زه تر دولس بجو په ښونځي کې یم.

ښونکې و ویل:

د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولګې کې

کومه ستونزه نه شته.

زه خپل موټر راوړم او ستا انتظار به بڼونځي ته نږدې کوم.

بیا به یوځای رستورانټ ته لاړ شو، او هلته به خبرې اترې وکړو.

هغې ومنله.

سهار شو بیا دولس بجې شوې.

بڼونکې د خپل نوي ماډل ګاډی (موټر) سره بڼونځي ته نږدې د سړک غاړې ته ولاړ و.

په دې وخت کې بڼونکې له بڼونځي نه و وته.

بڼونکې هغه ولیده او بڼونکې ته یې د موټر د څراغ اشاره ورکړه.

هغه پوه او موټر ته وړاندې شوه.

بیا یې د موټر دروازه خلاصه او د مخې څوکی کې کیناسته، په دې وخت کې ډېری بڼونکو هغه ولیده.

هغه د بڼونکې سره د نوي بڼار د مخه پلان شوي رستورانټ ته د ننه او یوې خاصې خونې ته لاړل.

د مینې کیسې پیل شوې او رنگارنگ (مختلف) خواړه کرښه (کټار یا قطار) شول.

هغوی په خوړو پیل کړ او ورو، ورو به بڼونکې، بڼونکې ته نږدې کېده، هغه خپل لاس د بڼونکې تر غاړې چاپر او د هغې مخ یې بڼکل کړ.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

هغې د بنونکې لاس تیلواوه او لري یې کړ او خپله هم لږ لري شوه.

هغه دا کار خو ځل (پلا) وکړ تر څو چې هغې په تنګ شوه او له هغه یې وغوښتل تر څو د خونې و وځي.

بنونکې ټینګار کاوه تر څو خپل ځان مور کړي، مګر هغې دروازه خلاصه او په منډه د کوټې نه و وټه.

تکسي موټر ته یې لاس ونيو، په هغه کې وخته او کورته لاړه.

بنونکې به هغې ته زنگونه وهل او ویل یې:

ګوره!

زه له تاسره مینه لرم.

بیا به واده وکړو.

کورنۍ به ولرو.

بیا به ماشومان ولرو.

هغې به ویل:

لمړی باید واده وکړو، بیا نورې خبرې.

هغه پوهېده چې بنونکې هغه غولوي او هسې خپل وخت تېروي.

ډېری بنونکو، بنونکې د دواړو بنونځیو له هغه بهر نه راغلي بنونکې سره لیدلي وه کوم چې روزگار یې بڼه او ښکلی سور رنگ موټر یې درلود.

د یوې بنونکې مینان په یوه ټولګې کې

هغه بنکلې بنونکې چې الکان او بنونکې به پرې مینان کېدل، په بد نامۍ کې مشهوره شوه او هیچا نه غوښتل چې له هغې سره واده وکړي.

پنځه ویشته کاله تېر شول.

هغه اوس یو څلویښت کلنه ده.

د خپلې تېروتنې نه ډیره پښېمانه ده.

تر اوسه یې واده هم نه دی کړی او یوازې (واحد، مجرده) خپلې دندې او ژوند ته دوام ور کوي.

پای

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
۴. (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۶. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۷. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۸. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۹. معماری شهر کابل (بی بی مهر)
۱۰. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۱. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۲. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۳. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۴. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۵. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۶. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۷. پخسه در افغانستان
۱۸. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۹. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

د یوې ښوونکې مینان په یوه ټولګې کې

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. میرنه جو ما تونه ، و پخوا او نن ،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
۴۳. د اسلامي معمارۍ پیل
۴۴. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۵. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلۍ مینه (مهینه) په کچه ګرۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آډري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو ښونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې (پښتو ناول)

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد سوم)
۲. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
۳. د ژرند ګړي ماما مینه
۴. سرغندوی (ناب، مشهور) پوږي
۵. لیونی لېوه
۶. بي زده کړې پوی
۷. شپنه ادې
۸. کوشنی سوداګره
۹. سپین کارغه
۱۰. سور تنور
۱۱. خړه بیزو
۱۲. بندي مرغه
۱۳. توده برستن
۱۴. د ژوند پای

د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګې کې

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

The **Lovers** **In the** **Classroom** **Teacher's**

Written by:

Architect PHD

Hashmatullah Atmar

September / November - 2024

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**